

[Askjær Jørgensen]

kratiet og de radikale ikke vil være med til en håndsækning til de svage grupper i dette samfund.

Det er ikke noget nyt for mig. Sådan har jeg vidst det har været i mange år, og sådan kan man se det fortsætter. Det er også det, der lyser ud af socialdemokratiets mange smukke ord, som imidlertid ingenting betyder, når det kommer til stykket. Socialdemokratiet vil ikke hjælpe de svage i dette samfund.

Så skal jeg sige tak til ministeren, fordi der nu er fremsat nogle lovforslag til forenkling på området her, så vi kan komme et stykke fremad. Jeg skal sige tak, fordi man har nået det, man lovede, nemlig at man ville komme med noget, da man sagde nej til at ville tage fat på det med at afskaffe laveste invalidepension.

Vi er fra fremskridtspartiets side helt enige i, at der er behov for at kaste en del af de eksisterende love bort og så få vedtaget nogle enkelte klare, let forståelige love, der er retfærdige.

Men vi har også nogle beklagelser, og de går på, at man ikke har turdet røre ved efterlønsområdet, for hvis man skal se på, hvad sociallove og pensionslove skal gå ud på, skulle de faktisk være et sikkerhedsnet for alle borgere. Det skulle jo være sådan, at alle borgere havde ens betingelser, og dér piner det os stadig væk, at nogle 62-årige eller 64-årige kan eksistere på nogle meget høje efterlønsordninger, mens andre skal fungere på en førtidspension.

Jeg har så et teknisk spørgsmål til ministeren. Jeg har været gennem selve lovtæksten adskillige gange, og der står højt og tydeligt, at førtidspension bestående af grundbeløb kan tilkendes personer, hvis erhvervssevne er nedsat i mindre grad end angivet i stk. 2, nr. 1, men dog mindst med halvdelen. Der står altså, at det er førtidspensionens grundbeløb, man kan få. Der står ingen steder i lovtæksten, at der kan fås nogle tillæg, og derfor må jeg forstå lovforslaget således, at førtidspensionens størrelse gælder grundbeløb og intet andet. Vi har endnu ikke oplevet, at det er bemærkningerne, der gælder rent lovgivningsmæssigt. Det er rigtigt, at i bemærkningerne står der noget med, at der til alle tre pensionstyper kan ydes pensionstillæg. Jeg tror altså, der er en fejl i redigeringen, eller at der mangler noget. Det er i hvert fald no-

get, som jeg synes vi trænger til at få set nøje på under udvalgsarbejdet.

Hvis man i øvrigt skal spekulere på, om det er rimeligt at have sådan en førtidspensionsordning, så har vi i fremskridtspartiet den opfattelse, at hvis vi havde fuld beskæftigelse i samfundet, var der jo masser af muligheder for borgere, der har et handicap. Derfor skal lovgivningen vedrørende førtidspension være anderledes, når vi har så alvorlig en krise i samfundet som den, socialdemokratiet har skabt os, end hvis vi havde fremskridtssamfundet, hvor der ville være fuld beskæftigelse til alle.

Vi kan se, at man nu skal op på at have mistet mindst halvdelen af erhvervssevnen for at kunne få pension. Vi mener faktisk, at der er så mange ledige med fuld erhvervssevne, at det er for stramt. Vi vil under udvalgsarbejdet arbejde på, at man kan få førtidspension, når en 25-30 pct. af erhvervssevnen er væk, for hvordan skal borgere, der har mistet f.eks. 30 pct. af erhvervssevnen, klare sig i køen, hvor de, der har fuld arbejdsevne, stiller op og går på arbejdsløshedsunderstøttelse til en 100.000 kr. eller så om året.

Se, alt det, vi diskuterer her i dag, er jo fordelingspolitik. Hvorfor skal en havnearbejder have lov til at skabe sig, fordi han skal nøjes med en indtægt på 130.000 kr. om året, når vi samtidig har nogle politikere, der siger, at mennesker, der mangler op til 50 pct. af erhvervssevnen, skal ligge nede på et niveau på 25.000 eller 30.000 kr. om året? Det er ikke retfærdigt.

Jeg tror også, at når man diskuterer det med invaliditetsbegrebet, må man ind på at vurdere, om mennesker, der går arbejdsløse i mange år i træk, ikke også er invalide i den forstand, at de mangler evnen til at skaffe sig et arbejde. Er det ikke et handicap?

Vedrørende 55 års grænsen må jeg nok sige, at den er vi bekymret for. Vi mener faktisk, den er for høj. Vi mener, at der er masser af mennesker på 45 og 50 år, ikke mindst alle de selvstændige erhvervsdrivende og deres ægtefæller, som er blevet slået i stykker som følge af den krise, socialdemokratiet har foræret os. Der er rigtig mange dér, der rammes hårdt. Er det en måde at behandle samfundets borgere på, der har forsøgt at være aktive, drive erhvervsvirksomhed, skabe værdier, producere noget, som kan afsættes indenlands eller udenlands, så det gavner vores